

# La paraula la nostra arma de combat

En una de les seves obres, Maquiàvel, el polític Florentí, parlant del homes que constitueixen el poble, els classifica en tres categories. Uns per propi discerniment comprenen les coses; aquests són els excel·lents. Uns altres, que si se'ls explica una cosa la comprenen; aquests són els bons. I uns altres, que ni per propi discerniment comprenen les coses, ni encara que se'ls ho expliqui; aquests són els dolents. Un poble la majoria la constitueix els de la segona classe, per consegüent, el poble no és ni excel·lent ni dolent; és simplement bo. Si se li explica una cosa la compren, i si a més és justa, sap i es presta a defensar-la.

Així ara veiem, que aquella potència que Maquiàvel atribuïa a un poble posseït de la raó i seguit per la paraula intel·ligent i lleial dels seus homes, és, avui, una realitat confirmada per les reaccions vigoroses que el poble, de guisa admirable, es redreça davant de les dificultats dels moments que vivim.

Tenim la raó, tenim la paraula lleial dels nostres homes que guia els passos del poble pels camins del dret i de la justícia en mig de la fosca que de dos anys ençà al cel d'Europa impera. Amb això en tenim prou perquè, tota la política que la diplomàcia europea ha seguit i segueix per a aconseguir una desmoralització del nostre poble i, un asfixiament del nostre problema, hagi d'estebellar-se, com ha succeït fins ara, contra la voluntat increbantable i insobornable del poble, que en els moments més angiosos no renega de la seva pàtria ni de la seva independència i no es presta a vendre's ni l'una ni l'altra, a cap preu.

Ha succeït moltes vegades que els polítics de la talla dels Halifax i dels Chamberlains ens han pronosticat una mort a termini, però, una i altra vegada llurs pronòstics s'han vist desmentits sorollosament per l'energia i per la capacitat inesgotable de resistència del nostre poble.

A la nostra zona, però, no manquen hàbilment emboscats els Halifax i els Chamberlains. No manquen els que no posen altre afany que crear ambient a la política «realista» que els diplomàtics de Londres ens tenen acostumats. Al contrari del poble que les seves energies estan alimentades per la fe a un esdevenidor més just i humà, els Chamberlains i els Halifax de nostra zona, es coneixen per l'enyorrança que senten per al passat. Enyoren els privilegis. Temen que això s'acabi: temen que sigui veritat que en l'esdevenidor l'única aristocràcia sigui la de la intel·ligència. I davant l'eventualitat de veure els privilegis perduts, no dubten, gens ni mica, de posar preu per llur compte a la dignitat i a la independència nacional.

I són aquells que sempre tenen el patriotisme als llavis! Són aquells que neguen el dret als obrers de regir el poble degut al que ells anomenen un «internacionalisme» denigrant l'«Internacionalisme», que no és altra cosa que el concepte pur que els obrers en tenim del federalisme universal. Però què saben ells d'això! Es diuen patriotes i es vendrien la pàtria si el preu satisfés llurs conveniències, mentre els «internacionalistes», els obrers, homes de la C. N. T. i de la U. G. T., de la F. A. I. i dels socialistes i, tots els republicans lleials es batien i moren al Front—que és el lloc dels veritables patriotes—amb la noble ambició de bastir una societat més justa i humana.

Però mentre el dret ens assisteix i no ens manquin Negrins que amb llur intel·ligent i lleial paraula ens conduïxi, perdrem pel camí trosos de la nostra carn i ens hi dessangrarem, però, ens hem proposat vèncer—perquè tenim raó i sabem perquè lluitem—i vencerem.

# LA NO INTERVENCIÓ

## I Les seves finalitats

Hi ha certa inclinació per la major part de la premsa, de considerar la no intervenció com un dels errors més greus de la política francesa i anglesa.

Amb tota classe d'adjectius ha estat anatemitzada la política dels Blums, dels Chamberlains, dels Edens i del Delbos, pares de la no intervenció.

Però, què és la no intervenció? Generalment hom li atribueix a aquesta política un sol objectiu: donar temps a França i a Anglaterra, d'últim armar-se per a després poder amb garanties d'èxit, obligar a Mussolini i Hitler, a respectar el Dret Internacional. Pot ésser que això sigui una finalitat de l'objectiu de la no intervenció, però, en realitat, són dues finalitats que per a la consecució de les quals fou creat el susdit organisme que ha omplert d'ignominia la política internacional.

La primera finalitat, és reduir les audàcies d'Hitler i Mussolini a base de la creació i dotació de potentíssims exèrcits. La segona finalitat—bon xic ignorada—és que a França i Anglaterra esperen de la no intervenció el fracàs de la revolució social a Espanya.

La primera finalitat França i Anglaterra, tenen totes les possibilitats d'aconseguir-la. Països d'una forta economia poden permetre's el luxe de bastir i dotar uns formidables exèrcits a costa de sumes enormes—malgrat en llurs països hi hagi obrers que morin en la més afosa indigència—cosa que Itàlia i Alemanya per llur feblesa econòmica, no tenen altre possibilitat en la desafortunada carrera d'armaments actual, que quedar a mig camí.

La segona finalitat ja no és tan fàcil d'obtenir en la seva totalitat, si la República sap fer una bona defensa de la seva sobirania, com ha fet fins ara als medis internacionals.

Una revolució en un país com Espanya les seves possibilitats són quelcom reduïdes. Un país com el nostre que tota la seva política es desenvolupa d'acord a les influències exteriors, influències d'una França i d'una Anglaterra lliberal en l'esperit, però, d'un conservadurisme exacerbant tocant al problema social és lògic, que en qualsevol experiment profund de política social s'hagi

de topar amb la resistència d'aquests països influents.

Una revolució a Espanya solament té possibilitats de triomfar si amb pocs dies, i millor amb breus hores es pot consolidar el nou estat de coses. Ha d'ésser un cop ràpid que acabi immediatament amb tota resistència interior, per evitar l'entromisió de les influències estrangeres als afers nacionals. Si no es així, l'èxit és molt duptós i problemàtic.

La història ens ofereix diversos exemplars que poden comparar-se amb els fets esdevinguts després del 19 de Juliol, i de les reaccions que fets de tal naturalesa susciten als cercles diplomàtics internacionals. Les revolucions amb les innovacions conseqüents que reporten, molesten i espanten, als diplomàtics dels estats, que per llur potència econòmica influeixen damunt els estats petits. És la por de veure disminuïda llur força i potència econòmica, que aquests estats per a evitar la independització dels petits estats que fins aleshores han estat lliures tributaris, són capaços de cometre les més grans monstruositats.

Espanya ofereix el cas singular de viure no una sinó dues revolucions. Una revolució que preten retrocedir fins a capítols ignominiosos de la història, i l'altra revolució que vol anar en recerca de l'emancipació del poble per camins forjats per la intel·ligència, la tenacitat, de l'ànima abnegada d'uns homes, que aspiren a veure lliure els pobles dins d'un cercle de justícia social.

França i Anglaterra tanta por els fa l'una com l'altra. Tan temen la revolució que vol anar endavant, com la que pretent anar endarrera. Temen a Franco per la por que Espanya entri a formar part del bloc feixista. Temen el triomf d'una política social avançada, dins de la República, per la por de veure que el nostre poble que fins ara ha estat somnós, revaloritzés les possibilitats de la nostra agricultura i la indústria, i creés una potent economia que ens independitzés política i econòmicament. Que França, que Anglaterra, hagin sintetitzat llur política respecte al problema espanyol; *de ni Franco ni revolució social*, és cosa que no ha d'extranyar-nos gens.

FALK

No basta voler ser atifacista, hay que serlo, y para serlo hay que luchar en un frente, en la vanguardia o en la retaguardia; el frente de la vanguardia son las trincheras, el frente de la retaguardia es S. I. A.

## Carta abierta

Camarada Juan y Miguel Salcein.

26 División, 120 Brigada Mixta, 3.º Batallón 4.ª  
Compañía.

Ejército del Este.

Queridos hijos: Me extraña en gran manera que habiéndoo mandado el papel y sobres y sellos dentro de una carta, no contestéis. Ya se que estando en líneas de fuego no se tiene tanto tiempo como si estuvierais en la Base de Instrucción, pero que veo que otros compañeros, (por ejemplo Amorós) han escrito varias veces.

No es que quiera culparos de una negligencia voluntaria, pero si os pido que escribais mas a menudo para tranquilizar a vuestra madre ya que ella no tiene el temperamento que yo, ni la convicción mia y además es madre y claro está el sentimiento no es el mismo.

Os mandé una carta (que fué publicada en el S. U. T.) periodico de la Federación Local de Sindicatos C. N. T. de Vilafranca y según vosotros (que no me hablais de ello) no sabeis nada de esta carta.

Supongo que con vuestra línea de conducta, honrareis a la Organización que perteneceis, tanto a la C. N. T. como a las J. J. LL. ¿Verdad?

Higiene, sobriedad, rectitud, cuidado con las armas tenedlas siempre limpias, limpieza en ropas y calzados, amor a la lectura (si quereis libros pedídmelo que os los mandaré) gimnasia, no dejarse llevar por los vicios que la guerra trae consigo, el tabaco se dice que en la soledad es un amigo que nos acompaña, pero es un amigo que lentamente mata: el alcohol, dicen tambien que es el consolador de todas las penas y desengaños, pero hace como los narcóticos que momentaneamente consuelan y hasta lo llevan a uno a las regiones Etéreas, pero matan lentamente.

Concentrad vuestras fuerzas; que debeis conservar con la más estricta sobriedad y cuidado, para ganar la guerra; alimentar el cerebro con lecturas que fortalezcan su desarrollo y alimenten el espíritu y vuestra moral de lucha; refinad vuestro sentimiento con la música (En Francia dicen: La Musique adoucit les meours) con cantos y canciones dedicados al Ideal elevado de la Solidaridad Humana, a la Naturaleza, a los niños; a lo bello; a la consolación de los desvalidos; de los heridos; de los ancianos, de las compañeras sin compañe-

ro; de las madres sin hijo; del huérfano sin padre.

El momento que vivimos, debe ser decisivo para la superación del individuo; para la preparación del hombre, a la construcción de la sociedad futura. En nuestra actividad debe haber el calor del crisol que funda a la máxima temperatura de amor universal, todos los egoismos, todas las rastreras pasiones, todos los equivocados defectos y rutinas que la sociedad burguesa nos legó. Según la Historia, Cristo, si con gran dulzura y amor trataba y consolaba al desvalido, también sabía fustigar a los mercaderes del Templo. Es hoy el momento de cumplir con el deber que la Historia ha encomendado al Proletariado y con más imperativo a los militantes y simpatizantes del Ideal de Liberación Humana.

A cumplir pues queridos hijos, camaradas que sois para mí en esta lucha por el Ideal, no me tiembla el pulso, aunque padre vuestro sea, al escribir estas líneas, y estoy segurísimo, que no tendré de enrojecer de vergüenza por vosotros, muy al contrario, un dia las páginas de la Historia de las revoluciones hablarán de aquellos dos hermanos, de aquellos dos hijos, de aquellos dos camaradas del militante que ni el pulso se le alteró en momentos de peligro y de acción, ni el cerebro perdió su equilibrio en momentos de cumplir una misión de reconstrucción y educación de los equivocados.

Besos de todos, saludos de los camaradas que piensan en vosotros, trabajando en la retaguardia para la causa, y de vuestro padre.

S. SALCEIN

S. I. A., S. I. A., S. I. A., aunque se escriba la palabra millones de veces, S. I. A. es una e inconfundible. S. I. A. es la expresión más viva de la solidaridad humana. Reclama tu puesto en S. I. A.

### Proclama del jefe del Ejército de Levante

¡Soldados, Jefes, Oficiales y Comisarios del Ejército de Levante.

El galardón más preciado por un soldado ha sido otorgado a las Divisiones 28 y 39 de este Ejército, como recompensa colectiva a estas grandes unidades que han sabido superarse en abnegación y heroísmo, manteniendo una resistencia fir-

me, sublimada con el sacrificio ininterrumpido de prolongados ataques.

El Excelentísimo Señor General Jefe del Grupo de Ejércitos de la Zona Central, nos comunica que ha sido concedida la Medalla del Valor a dos Divisiones, que a lo largo de la campaña han logrado enarbolar enhiesta la bandera de nuestra Independencia, sin que haya sido abatida en los cruentos combates sostenidos con los invasores, a los que se ha causado una horrorosa carnicería.

El ejemplo vivo de estos soldados ha tenido el premio ganado día a día. Para los Jefes, Oficiales y Comisarios el honor de haber sido los forjadores de estas victorias. Para las demás Unidades de nuestro Ejército el estímulo de esforzarse en mejorar la ejemplar conducta de estos combatientes en noble y leal competición para superarse en el trabajo cotidiano.

El Ejército de Levante que escribió en los anales de la guerra las jornadas victoriosas de la conquista de Teruel, tiene páginas vírgenes que tenemos que escribir con nuestro heroísmo.

Que esta recompensa tan rabiosamente obtenida nos incite al cumplimiento del deber.

Así lo reclama la Independencia de nuestra Patria, así lo exige nuestra Libertad de Españoles, así lo pide la República y así lo esperan.

Vuestro Comisario, T. Mora Iñigo; vuestro General J. Hernandez Saravia.

## Visat per la Censura

### HOJAS DE AFEITAR

a precios sin competencia y de calidad insuperable, elaboradas por personal de reconocida capacidad técnica ofrecen

### HIJOS DE ROGELIO ROJO

(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor. Vilafranca del Penedés. Despacho para la venta: Rosellón, 168. Barcelona.

### A Z Y M O L

Evita l'agror i que els envasos vinosos es floreixin.

### SEPSA

Societat Enològica del Penedés (Empresa colectivizada)

VILAFRANCA

## Notas locales

El Domingo, día 25 de Junio pasado con asistencia de las Autoridades Locales la Dirección del Hospital Militar y representaciones Sindicales y políticas, acompañados por el primer grupo de niños de las Escuelas que pasarán una temporada, fueron inauguradas las Colonias Escolares de la «Font del Bosch».

El Domingo, día 3 del corriente, a las 22 horas tendrá lugar en el Local Social de la Federación Local de Sindicatos Unicos, Rambla Pi Margall, 25, una GRAN FUNCION TEATRAL A BENEFICIO DE LAS FAMILIAS DE LOS COMBATIENTES.

Se pondrá en escena la obra del compañero Manuel Buenacasa

### MAS LEJOS

Confiamos que dado el benéfico fin de este espectáculo todo el pueblo contribuirá a él.

Detalles por programas especiales.

El Frente Popular continua recogiendo los donativos consistentes en colchones, almohadas y ropas para cama que el pueblo ofrece espontáneamente. Estos donativos son destinados íntegramente a atender las necesidades de los Hospitales donde son cuidados los compañeros que han tenido la desgracia de caer heridos en los frentes de lucha.

Esta semana ha sido hecha la primera entrega de prendas al Hospital Militar de esta localidad.

Impremta Claret - Vilafranca del Penedés

### Fábrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

industria colectivizada

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azaña. Tel. 87

### AGRICULTORS:

Aprofiteu el temps. Aquesta casa, per la seva gran capacitat de molturació, entrega al dia les partides de blat y ordi.

### Cooperativa de Fusters, Ebenedors i Carrocers "LA POPULAR"

Exposició i venda de mobles a la Plaça de la Constitució n.º 39.

Subministre directe al públic

SOLIDESA

GARANTIA